

Rejnfang – Regnfang – Guldknop – Ormekrudt – Rønfer- (Tanacetum vulgare) – en plante som måske kan være giftig for hafflingere (og andre heste)



Rejnfan er en rank, krydret duftende, 50-100 cm høj plante med fjersnitdelte blade og en tæt halvskærm af gule, knapnede blomsterkurve uden udstående randblomster. Den er almindelig langs vejkanter og marskel og på bakkeskrænter. Den ses tit i tætte klynger, opvokset fra en forgrenet rodstock, hvorfra den breder sig. Rejnfan blomstrer juli-september.

Denne meget almindelige plante indeholder store mængder æterisk olie, der udsender en stærkt krydret duft.

*Stoffet **tujon** er hovedbestanddelen. Tujon (thujon) er en nervegift - findes i absinth (alkoholisk drik der er blev forbudt pga. Tujonindholdet).*

Symptomer på forgiftning hos mennesker er opkastning, underlivssmerter, pupiludvidelse og blødninger.

I efteråret 2010 mistede vi begge vore hafflingere, en hoppe på 2,5 år og en vallak på 3,5 år. De gik på en fold, hvor der har gået heste og kreaturer i de 11 år vi har boet på ejendommen. Hoppen var syg om eftermiddagen da vi kom hjem fra arbejde, den tilkaldte dyrlæge tog hendes temperatur og gav hende en penicilinindsprøjtning. 1,5 time senere fik vi en anden dyrlæge ud som konstaterede at hoppen var i chock, hendes lever var sat ud og at hun ikke stod til at redde. Hans vurdering var, at hun havde græssyge. Hoppen blev aflivet ca. kl. 21:30.

Vallaken stod i sin boks og spiste hør og drak vand som vanligt.

Kl. 8 næste morgen fik vallakken morgenhør, som han spiste, jeg skulle ind og ringe efter DAKA, så jeg ventede til 8:45 med gå ud med vand til ham.

Da jeg kom ud i stalden, stod han med sveden løbende ned af sig, og tydeligt syg.

Dyrlægen var der kl. 9:15 og 9:45 lå vallaken aflivet ved siden af hoppen.

Dyrlægen var nu overbevist om at det måtte være en forgiftning der var årsag til hestens død.

Det kunne minde om en taks forgiftning, men der er ingen taks i området.

Dyrlægen gik folden igennem da det var det eneste sted kunne have fået forgiftningen, da de endnu ikke var begyndt at få andet foder. Han kunne ikke finde nogen giftige planter, vi tog de planter vi ikke kendte (heriblandt rejnfangen) med ud til Agri Nord og chefen for planteavlkontoret gennemgik dem alle. Der var ikke nogen kendte giftige planter.

Et stykke tid efter blev dyrlægen igen kaldt ud til 2 andre haflingere, som gik gennem voldsomme sydomsforløb og også endte med aflivning som vores. Igen var der ikke nogen forklaring på, hvor forgiftningen kom fra. Dyrlægen bemærkede dog, at de også havde rejnfang på deres mark.

Rejnfangen på vores mark var slået ned med le et par dage før, hestene døde – dyrlægen gætter på at de mister deres bitre smag ved tørring og derfor måske var blevet ædt. Vi ved, at normalt går hestene udenom dem når de blot står på marken.

Måske kan nogle rejnfang under særlige omstændigheder udvikle specielt meget thujon?

Dyrlægen mener derfor at der muligvis er en sammenhæng mellem de 4 dødsfald og så rejnfang. Den er langt fra ikke videnskabelig bevist, men vi synes at det er værd at kende for andre haflingerejere.

MVH Lillian Mörch & Hardy Smidt